

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพอได้มาปกป้องลูกจากทุกรูปแบบของการสำลัก(choking) เวลาที่ลูกกำลังไปจากกระท่อมของความทุกข์นี้สู่กระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ลูกกำลังก้าวข้ามแม่น้ำของยาพิษนี้
- คำถาม:** เมื่อนั่งในการจذจระลิกถึง สิ่งใดสร้างอุปสรรคและสิ่งใดไม่สร้างอุปสรรค?
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในการจذจระลิกถึง เสียงต่างๆ และเสียงดังนั้นไม่ได้สร้างอุปสรรค สิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคในความรู้ อย่างไรก็ตามอย่างแน่อนที่มายาจะสร้างอุปสรรคในการจذจระลิกถึง เป็นในเวลาของการจذจระลิกถึงที่มายาสร้างอุปสรรค เธอนำทุกรูปแบบของความคิดและความคิดที่เป็นบาปมา เหตุนี้เองبابาพูดว่า ลูกๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้รับการชักของมายา จดจำชีพบาบาผู้ให้ความสุขที่เหลือประมาณแก่ลูกและผู้ที่ป็นหัวหน้าตาลของทุกความสัมพันธ์ ด้วยความรักอย่างมากรวังอย่างเร็วในการจذจระลิกถึง
- เพลง:** โอนักเดินทางของเวลากลางคืนอย่าได้อ้อยอย่างเหนียวอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานอยู่ในการจาริกแสวงบุญ โดยทั่วไปแล้วผู้ที่กำลังนั่งอยู่นั้นก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าอยู่ในการจาริกแสวงบุญ การจาริกแสวงบุญนี้ในอัสหรรยอยังยั้ง เป็นการจาริกแสวงบุญของความสงบ การจาริกแสวงบุญของการไปสู่ดินแดนของความสงบ ในอาณาจักรของราวันลูกตายในขณะที่สำคัญ มีเรื่องเล่าของสตัยวันสาวิตรี และไม่ใช่เธอได้นำดวงวิญญาณของสตัยวันกลับคืนจากความตาย ในความเป็นจริงไม่มีเรื่องราวเช่นนั้น ที่เหลือครึ่งหนึ่งของวงจรความตายเกิดขึ้น ในเวลาสุดท้ายก็จะมีการสำลัก พวกเขารู้ว่าราวันผู้ที่พวกเขาได้เผาหุ่นจำลองทุกปีนั้นเป็นศัตรูของเขา บาบาพูดว่า: พอได้มาเพื่อนาลูกออกจากกระท่อมของความทุกข์และพาลูกสู่กระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ซึ่งไม่มีการสำลักใด ที่นี้มีประเภทต่างๆ มากมายของการสำลัก มีการสำลักจากพ่อแม่ จากสามี จากลูกๆ ฯลฯ สามีก็ดักลูกไว้ในกิเลส พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากทุกรูปแบบของการสำลักนี้และพาลูกไปสู่โลกใหม่ เวลาที่ปีกของดวงวิญญาณได้หักลง ดวงวิญญาณไม่สามารถโบยบินได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจระลิกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญของโยคะของสติปัญญาอย่างแท้จริง ได้มีการเขียนไว้ว่ามานมานะภัพ (จดจ่อจิตใจของลูกกับพ่อ) พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ว่าเป็นการจาริกแสวงบุญ พวกเขาพูดว่ารามได้นำกองทัพของลิงไปและพวกเขาก็ได้สร้างสะพาน ลิงจะสร้างสะพานได้อย่างไร? สะพานของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจระลิกถึงของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะทำให้ลูกข้ามแม่น้ำของยาพิษไปได้ พ่อได้สอนลูกถึงวิธีการที่จะว่ายในแม่น้ำนี้ ท่านคือคนพายเรือ ท่านพาลูกข้ามแม่น้ำของยาพิษไปสู่ชีวาอายุ มีคำกล่าววว่า: เหตุใดเราจึงควรที่จะทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? ความรู้ก็เรียกได้ว่าเป็นน้ำทิพย์ มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยความรู้ คัมภีร์จะไม่เรียกว่าเป็นความรู้ นั่นคือเครื่องประกอบของบักดี ยุคทองไม่สามารถมาถึงด้วยการอ่านคัมภีร์ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ของความรู้ นั่นเป็นบักดี ด้วยความรู้เริ่มแรกก็จะมี การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส 100% และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ใตลงมาทีละน้อย จะไม่พูดว่ามีการตกต่ำในยุคทองด้วย ไม่มีการพูดถึงความตกต่ำที่นั่น ในยุคเหล็กทุกคนอยู่ในการตกต่ำ ลูกๆ ว่าเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อทุกคนและท่านเรียกว่าศรีศรี และแล้วผู้คนก็ได้ให้สมญาศรีศรีแก่ทุกคน เหล่าเทพพนั้นได้รับการบอกเล่าว่าเป็นศรี: ศรีลักษมีและนารายณ์ ศรีรามและสีดา ผู้เดียวที่ทำให้ผู้มีชีวิตเหล่านั้นเป็นศรี (สูงส่ง) เรียกได้ว่าเป็นศรีศรี(สูงส่ง 2 เท่า) ลูกสัญญากับพ่อว่าลูกจะไม่มันว่องแวงในกิเลส หากหลังจากทำสัญญาลูกทำความผิดมือขวาของพ่อ(ดรามราช)ก็อยู่กับท่านด้วย ดรามราชจะไม่ให้อภัยแก่ใคร พ่อฉันแฝงตัว, ความรู้ก็แฝงตัวและสถานภาพนั้นก็แฝงตัว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าไม่สามารถที่จะเป็นมนุษย์ที่ให้ศรีมัทแก่ลูก พ่อได้สร้างสิ่งสร้างด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ประชาบิดาไม่สามารถมีชีวิตในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างแน่อนที่ท่านจะอยู่ที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าในเวลานี้บราห์มาคือบราห์มิน ท่านได้รับอำนาจในการปกครองในอนาคต เหล่าเทพไม่สามารถปกครองในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีการทำลายล้างโลกเก่า อย่างแน่อนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่ของลูกยังไม่ได้หยั่งราก ก่อนหน้านั้นลูกเคยร้องเพลงท่านคือแม่และพ่อ ลูกเคยร้องสรรเสริญนี้เบื้องหน้าพวกเขาทั้งหมด แต่ลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งใด OK ให้พิจารณาดีกว่า บราห์มาจะสามารถเป็นแม่ได้อย่างไร ลักษมีและนารายณ์มีอาณาจักรของเขาเอง ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นเป็นเวลานี้ที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังเล่นบทบาทของแม่และพ่อในทางปฏิบัติ และแล้วก็มี การร้องสรรเสริญท่านในหนทางบักดี ในสิ่งนั้นด้วยเริ่มแรกพวกเขาเรียกชีพบาบาว่าท่านคือแม่และพ่อ และแล้วภายหลังพวกเขาก็เฝ้าแต่พูด เช่นนี้ กับลักษมีและนารายณ์ และกับรามและสีดา พวกเขาไม่มีปัญญาใดๆเลย ชีพบาบาคือหัวหน้าตาล พวกมนุษย์ทั้งหมดนี้เฝ้าแต่สร้างความทุกข์ในหนทางที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่เมื่อเปรียบเทียบแล้วพ่อให้ความสุขสูงสุดแก่ทุกคน พ่อคือผู้ประทาน พ่อให้ศรีมัทแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ ยังลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจระลิกถึงและดวงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นเช่นดอกบัวมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพมากตามนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายของเครื่องประดับเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่นำเครื่องประดับเหล่านี้มาใช้ พวกเขาได้ให้สัญลักษณ์เหล่านี้แก่วิชฌ พวกเขามักระทั่งให้ดวงตาที่ 3 แก่เหล่าเทพ ในความเป็นจริงลูกคือผู้ที่ได้รับดวงตาที่ 3 ด้วย มีคำว่า “ตรีเนตรี” และ “ตรีกาลดาร์ชิ ไซ้โหม” ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ความหมายของสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ทุกสิ่งอยู่ในสติปัญญาของดวงวิญญาณ ร่างกายไม่ได้พูดว่า “ดวงตา จมูก หู ของฉัน” เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า “นี่คือร่างกายของฉันในรูปพระราชมาร” เวลาที่ดวงวิญญาณสำนึกรู้ว่าพวกเขามีบทบาทของ 84ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยู่ภายในดวงวิญญาณ ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นจรวดด้วยเมื่อดวงวิญญาณที่ต้องละร่างและไปยังลอนดอนเขาจะทำเช่นนั้นใน 1 วินาที ผู้คนได้สร้างจรวดที่เร็วมากที่หากลูกเริ่มการเดินทางของลูกในตอนเช้าจะไปถึงที่นั่นในตอนเย็น ก่อนหน้านั้นใช้เวลา 3-4 เดือนด้วยเรือกลไฟ แม้กระทั่งเวลานี้ก็ใช้เวลาหนึ่งเดือนด้วยเรือกลไฟ ด้วยเครื่องบินลูกใช้เวลาเพียง 1 วัน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเป็นจรวดที่เร็วที่สุดที่พวกเขาสามารถไปถึงที่ใดก็ตามใน 1 วินาที ไม่มีใครสามารถมองเห็นพวกเขา ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบทบาทที่รอบด้าน โอ เค อะไรคือบทบาทของดวงวิญญาณสูงสุด นับแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาบทบาทของพ่อ

คือการประทานนิมิต พอทำให้ความปรารถนาของใครก็ตามที่จดจำด้วยความรักและบักตินั้นสมหวัง เวลานั้นบทบาทของพ่อคือการให้ความรู้, การทำให้ผู้ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธ์ พอทำให้ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ เป็นเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ (master gods) เป็นลูกๆ ของพระเจ้า ผู้ที่ได้ทำความพยายามในวงจรที่แล้วก็จะทำเช่นเดียวกันอีกครั้ง ลูกๆ พวกลูกมาที่นี้ในวงจรที่แล้ว เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกอีกครั้ง จากใคร? จากแม่และพ่อ สวรรค์ดีเป็นแม่ของทุกคน แม่ของเธอคือบราห์มานี้ ผู้ที่ไม่มีแม่ ชีพบาบาเองนั้นพูดว่า: ลูกเป็นภรรยาของพ่อ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อจะรับประทานโดยไม่มีสามีของพ่อได้อย่างไร? โอ เค ดังนั้นทั้งชีพบาบาเรารับประทานด้วยกัน ความซาบซึ้งนั้นมีใช้ไหม ลูกเองก็พูดว่าบาบามาอย่างเป็นสื่อกลางเพื่อหมั้นหมายลูกกับตัวท่านเอง ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกทำให้ทุกคนสามารถหมั้นหมายกับพระเจ้าได้ พ่อได้ยกเลิกพันธะของกิเลสซึ่งบดบังจิตลูกเอาไว้ พ่อพูดว่า: จงนั่งบนกองไฟของความรู้และลูกจะกลับมาสวยงาม เหตุใดลูกจึงนั่งบนกองไฟของศีลนาราคะและทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกเล่า? ลูกรู้ความหมายของ “ชัมชุนดร้า” ศรีภรรยาเคยสวยงามแต่เวลานี้เขาน่าเกลียด เวลานั้นพ่อกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูกคือนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธ์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นนี่คือโรงเรียน เราศึกษาในโรงเรียน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามลูกไม่ต้องทำความพยายามในหุบมุมทางจิตอื่นๆ ที่นั้นลูกเพียงแต่รับฟังก็ตระหนักรู้แล้วกลับบ้าน ที่นั้นไม่มีใครบอกให้ลูกกลับมาบริสุทธ์หรือไปในการจาริกแสวงบุญ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป การจาริกแสวงบุญทางร่างทั้งหมดจะจบสิ้น หากมีหิมะหรือเกิดอุบัติเหตุจะไม่มีใครไป แต่การจาริกแสวงบุญของลูกจะรวมตัวกันด้วยอัตราเร็ว การจาริกแสวงบุญของเราคือการไปสู่ชีวาลายา ก่อนอื่นเราจะไปยังดินแดนของชีวา, ชีวาลายาแล้วก็ไปดินแดนแห่งสวรรค์ซึ่งก่อตั้งโดยชีวา ทั้งดินแดนของชีวาและวิชฌนเรียกว่าเป็นชีวาลายาเพราะชีพบาบานี้ให้ทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นชีพบาบาก่อตั้งราชวงศ์เทพในยุคทอง อัชชะ

ไม่สามารถมีอุปสรรคของเสียงดังใดในการจดจำระลึกถึง เป็นไปในการรับฟังความรู้ที่เสียงดังสร้างการรบกวน ผู้คนพูดว่า: ให้อยูเงียบๆ ไม่เช่นนั้นจะเป็นการรบกวนในการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตามเสียงดังไม่ได้รบกวนในโยคะ เป็นมายาที่สร้างอุปสรรค ลูกๆ บรรดาต่อสู้อยู่กับมายา ลูกๆ ไม่ควรจะพ่ายแพ้ในสนามรบ มายาจะเฝ้าแต่ชักลูก เมื่อมายาชักลูก ลูกก็ล้มลง และแล้วลูกก็ลุกขึ้นแล้วเชือกชักลูกอีกครั้งและลูกก็ล้มลงไปอีกครั้ง ดังนั้นพ่อพูดว่า: มายาชักลูกด้วยความโกรธและศีลนาราคะ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากๆ ในสิ่งนี้ อย่าได้ปล่อยให้ตนเองถูกมายาชัก อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำเครื่องประดับของความรู้ทั้งหมดมาใช้ และกลายเป็นผู้คงคองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ตรีนेत्रี และตรีกาลดาร์ชิ นั่นหมายถึง กลายเป็นเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ (master god)
2. ขณะที่ลูกอยู่ในการตระหนักรู้ในดาราณราช มือขวาของพ่อ อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด หลังจากทำสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธ์ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีโชคที่สูงส่งและรับประทานและป้อนผู้อื่นด้วยการบำรุงเลี้ยงของความสุขของชีวิตบราห์มโนอย่างสม่ำเสมอ เราคือลูกๆ และผู้เป็นนาย ของผู้เดียวผู้ที่เป็นนายของโลก จงอยู่ในความซาบซึ้งของพระเจ้าและจงอยู่ในความสุขเสมอ ว่าวโชคที่สูงส่งของฉัน โชคชะตาที่สูงส่งของฉัน! เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในเชิงช้าของความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกมีทั้งโชคของความสุข และลูกรับประทานและป้อนผู้อื่นด้วยการบำรุงเลี้ยงของความสุข ลูกให้ท่านของความสุขที่ยิ่งใหญ่แก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขามีโชคของความสุขด้วย ชีวิตของตัวลูกเองก็คือความสุข การคงอยู่ในความสุขคือการมีชีวิตอยู่ นี่คือพรที่สูงส่งของชีวิตบราห์มิน

คติพจน์: มีความอดทนในทุกสถานการณ์และลูกจะเฝ้าแต่มีความสุขสันต์ต่อไป

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเจซวารี -23/01/57

ทั้งโลกรู้ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียวและยังคิดว่าพระเจ้าเป็นพลังหนึ่ง

เวลานี้ทั้งโลกรู้ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียวและยังพิจารณาพระเจ้านั้นว่าเป็นพลัง ยังพูดว่าท่านคือธรรมชาติ(kudrat) หมายความว่า ผู้คนเชื่อในพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแนบแน่น ดังนั้นพวกเขาเชื่อในอะไรก็ตาม สิ่งนั้นต้องเป็นบางสิ่ง เพราะเหตุที่ตนเองจึงได้มีชี้อนั้น อย่างไรก็ตามมีความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับสิ่งนั้นเท่ากับที่มีผู้คนในโลกนี้ แต่ทว่าสิ่งนั้นก็ยังเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น ในสิ่งนั้นมีความคิดเห็นหลัก 4 รูปแบบ บ้างพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน บ้างพูดว่า ธาตุบราห์มณีน้อยทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่า มีเพียงธาตุบราห์มณีน้อยทุกหนแห่ง บ้างพูดว่าพระเจ้าคือสัจจะ และพูดว่ามายาคือความหลอกลวง บ้างพูดว่าไม่มีพระเจ้าเลย, มีเพียงธรรมชาติและธรรมชาติ ผู้คนเช่นนี้ไม่เชื่อในพระเจ้า เหล่านี้คือความคิดเห็นบางประการ พวกเขาคิดว่าโลกคือวัตถุธาตุและคิดว่าไม่มีสิ่งใดอื่นอีก พวกเขาไม่เชื่อในโลก แต่พวกเขาไม่เชื่อในผู้เป็นนาย พระเจ้า ผู้ที่ได้สร้างโลก มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับที่มีผู้คนในโลก ในที่สุดแล้ว เป็นพระเจ้าท่านเองผู้ที่มาและทำการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิดเห็นเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้ามาและตัดสินใจเกี่ยวกับโลกนี้ นั่นคือ เพียงผู้เดียวผู้มีทุกพลัง สามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งสร้างของท่านโดยกว้างขวาง ท่านผู้เดียวให้คำแนะนำของผู้สร้างแก่เราและแล้วท่านก็แนะนำสิ่งสร้างของท่านให้แก่เรา ด้วย

บางคนถามคำถามเช่นนี้ว่า: มีข้อพิสูจน์อะไรว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้สามารถอธิบายได้ว่า: เมื่อพวกเราพูดว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพระเจ้านั้น และแล้วนี่คือสิ่งที่ต้องถามตนเอง เมื่อนั้นเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน ฉัน” ตลอดทั้งวัน นั่นคือพลังอะไรและผู้เดียวผู้ที่เรাজดจำนั้นเป็นอะไร กับเรา? เมื่อเรามีการจดจำใครผู้หนึ่ง แน่หนอนว่าเป็นเพราะเรา ดวงวิญญาณต้องการบางสิ่งผ่านใครผู้หนึ่ง เป็นเพียงเมื่อเรাজดจำท่านในทุกขณะที่เราจะมีกำไรได้มาซึ่งการบรรลุผลผ่านท่าน จงมองดู ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำ เขามีความปรารถนาที่บริสุทธ์อย่างใดอย่างหนึ่งในจิตใจของพวกเขาอย่างแนบแน่น บ้างปรารถนาความสุข และบ้างปรารถนาความสงบ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ความปรารถนาอย่างใดเกิดขึ้น แน่หนอนมีผู้ที่จะได้รับ และผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนา นั้น แน่หนอนต้องเป็นผู้ให้อย่างแนบแน่นเพราะเหตุที่ตนเองท่านได้รับการจดจำ ดังนั้นเวลานี้มีนัยสำคัญเกี่ยวกับว่าท่านเป็นใครจะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ พลังที่พูดคือฉัน ตนเอง ดวงวิญญาณ รูปของดวงวิญญาณเป็นเช่นจุดแห่งแสง

เมื่อคนจากร่างที่มีตัวตนของเขา แสงนั้นก็เคลื่อนออกไปจากร่างกาย ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏให้เห็นด้วยดวงตาทั้งสองนี้ นี่พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณไม่มีรูปที่เป็นตัวตนแต่ผู้คนตระหนักรู้อย่างแน่นอนว่าดวงวิญญาณนั้นได้จากร่างไปแล้ว ฉะนั้นเราจะเพียงเรียกสิ่งนั้นว่าดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณซึ่งมีรูปแห่งแสง ดังนั้น พระเจ้า ผู้เดียวผู้สร้างดวงวิญญาณจะเป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ใครเป็นอย่างไร อะไรที่เขาสร้างก็จะเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นเหตุใดเราจึงพูดถึง ดวงวิญญาณสูงสุดของท่านสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับเราดวงวิญญาณทั้งหมด นี่เป็นเพราะว่าท่านไม่ได้รับผลกระทบของมายาต่อท่าน แต่เราดวงวิญญาณได้รับผลกระทบโดยมายาอย่างแน่นอนเพราะว่าเราเข้ามาในวงจร ของการเกิดของการตาย นั่นคือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด อัจชะ โอม ซานติ